

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/183/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011895
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121011895.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Ladislava Révesa a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného S. O., nar. XX.XX.XXXX, o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 29.10.2021 sp. zn. 4PP/56/2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.1.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného S. O., nar. XX.X.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a), § 66 ods. 2 Tr. zák. tak, že zamietol žiadosť odsúdeného S. O., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom A. cesta XXXX/X/XX, C., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený: - trestným rozkazom OS Prievidza, sp. zn.: 2T/10/2018 zo dňa 29.01.2018, v spojení s uznesením OS Prievidza, sp. zn.:2T/10/2018 zo dňa 15.01.2020, - trestným rozkazom OS Prievidza, sp. zn. 1T/41/2019 zo dňa 17.04.2019.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku, nespĺňa materiálne podmienky na podmiennečné prepustenie. V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností konštatoval, že vzhľadom na obsah hodnotenia ústavu odsúdený túto podmienku v plnom rozsahu nespĺnil, keďže z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS jednoznačne vyplýva, že správanie odsúdeného možno označiť prinajmenšom za podpriemerné. Odsúdený má vykázané tresty za správanie v podmienkach ÚVTOS a to hneď 4. V prípade podmiennečného prepustenia odsúdeného súd vyžaduje preukázanie polepšenia vo forme potrebného počtu disciplinárnych odmien, v prípade trestu, tento možno akceptovať iba výnimočne a aj v takomto prípade vyžadovať jeho zahladenie. Vzhľadom na početnosť

disciplinárnych trestov má súd jednoznačne za preukázané, že odsúdený prvú materiálnu podmienku nespĺnil. Taktiež je potrebné dodať, že resocializačná prognóza odsúdeného je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania nepriaznivá.

7. Pri posudzovaní druhej materiálnej podmienky súd prvého stupňa prihliadol na fakt, že pred obdobia VT má vykázaných viacero priestupkov pod vplyvom alkoholu a to pomerne krátky čas pred nástupom (5 zo 6 priestupkov sú z obdobia roku 2019), čo svedčí v neprospech schopnosti odsúdeného viesť na slobode riadny život napriek hrozbe trestu (časť priestupkov bola spáchaná v SD podmieničného odsúdenia). V prípade odsúdeného je teda, vzhľadom na jeho kriminálne narušenie, riziko sociálneho zlyhania vyššie ako malé (podľa hodnotenia sa prognóza javí ako nepriaznivá) a dokonca nie je možné zhodnotiť, či výkon trestu na odsúdeného síce pôsobí na odsúdeného dostatočne priaznivo, pričom rozhodne nepôsobí dostatočne až takým výchovným vplyvom, aby bol odsúdený schopný viesť na slobode riadny život.

8. Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd považuje napadnutý výrok za vecne správny. Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmieničné prepustenie. Sťažnostný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a len dodáva nasledovné.

9. Vzhľadom na hodnotenie odsúdeného nie je možné správanie odsúdeného v rámci výkonu trestu odňatia slobody posúdiť ako nasvedčujúce polepšaniu. Plnenie si základných povinností vo výkone trestu je nevyhnutnou podmienkou ako samotnej adaptácie, tak aj celého priebehu výkonu trestu odňatia slobody. U odsúdeného však, vzhľadom na hodnotenie ústavu, nedošlo ani len k plneniu základných povinností alebo dobrému správaniu vo výkone trestu odňatia slobody. Odsúdený bol do rozhodovania súdu prvého stupňa až 4 krát disciplinárne potrestaný, pričom disciplinárne odmenený nebol. Odsúdený neprejavil žiadnu snahu po náprave a polepšení (aspoň zodpovedným dodržiavaním pravidiel ústavu a plnením svojich povinností), pričom nebol schopný si počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody vytvoriť lepšie podmienky tým, že by sa jeho správanie a vystupovanie dalo ohodnotiť disciplinárnou odmenou. Za žiadnych okolností teda nemožno urobiť záver, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie. Preto na naplnenie účelu trestu v zmysle Trestného zákona bude potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedmi počas výkonu celého trestu. Súd nezhliadal progres, polepšenie v správaní odsúdeného.

10. V prípade odsúdeného je aj resocializačná prognóza nepriaznivá a je možné zhodnotiť, že výkon trestu na odsúdeného nepôsobí doposiaľ takým výchovným vplyvom, aby bol odsúdený schopný viesť na slobode riadny život. Sťažnostný súd, rovnako ako prvostupňový súd taktiež poukazuje na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý bol 6 krát súdne trestaný, pričom mu bola daná možnosť preukázať polepšenie a nápravu aj prostredníctvom inštitútu podmieničného odsúdenia, avšak túto možnosť odsúdený nevyužil a opätovne sa dopustil trestnej činnosti, za ktorú bol aj odsúdený. Uvedené svedčí o tom, že si z predchádzajúcich odsúdení nezal žiadané ponaučenie, ktoré by ho primälo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal trestnej činnosti a aby viedol riadny život. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Niet prečo sa rozumne domnievať, že podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody splní svoj zákonom sledovaný účel. Trestná minulosť odsúdeného vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmieničného prepustenia.

11. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

12. Sťažnostný súd ešte upozorňuje, že na podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmieničné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného. Zmysel podmieničného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania.

13. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

14. S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.